

PAPAC (1) *vb impf*

inf p(a)pać.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Jeść, być karmionym papką, specjalnie przygotowanym pokarmem dla dzieci; pappare Calep, Cn:

Pappare – Papac. Est minutos et co^mmanducatos cibos comedere, quales nutrices infantibus praebent
Calep [753]a.

Formacja współrzdenna: papkać.

LWil